

[Finansministeren.]

fastlagt i tjenestemandsløvgivningen. Denne procedure går ud på, at der skal søges gennemført aftale om ændring af disse løn- og ansættelsesvilkår, og kun hvis en sådan aftale ikke kan indgås, er finansministeren henvist til at nå en løsning gennem fremsættelse af særligt lovforslag. Derfor vil jeg ganske kort sige, at for denne anden type af standarder og normer, som jeg her har nævnt, indebærer fremskridtspartiets forslag således et groft indgreb i de offentligt ansattes rettigheder.

Handelsministeren (*Erling Jensen*):

Også ved denne andenbehandling har partiernes vurdering af de 3 erhvervslovforslag været præget af en meget forskellig holdning til hvert enkelt af dem og til den samlede helhed. Spændende lige fra holdninger gående på, at disse love var uden enhver betydning for erhvervslivet, og til, at de havde en så alvorlig karakter, at de alvorligt skadede samme erhvervslivs videre udvikling.

Den samme holdning har knyttet sig til vurderingen af de ændringsforslag, der drøftes her ved anden behandling, spændende fra at disse ændringsforslag alvorligt forringer lovgivningen, til at de er en kraftig forbedring af den samme lovgivning.

Jeg skal ikke deltage i denne karaktergivning, men sige, at det er min vurdering, at det er lykkedes under udvalgsarbejdet og frem til de forslag, der nu foreligger, at bevare sigtet med denne lovgivning, at fastholde principperne for den og at bevare den sammenhæng, de 3 love har med hinanden og med det samlede lovkompleks.

Det er også min vurdering, at både de ændringsforslag og de svar, der er indgået i overvejelserne om den fremtidige anvendelse af denne lov, har haft til hensigt, og at det også i et betydeligt omfang er lykkedes, at gøre administrationen af disse love lettere for både samfund og erhverv og at undgå nogle skævheder og nogle tvivlstilfælde, der ellers ville have været indbygget i lovgivningen. Det kan jeg kun udtrykke min tilfredshed med.

Den virkelig store ændring i dette lovkompleks er, som det har været nævnt fra mange sider, at vi i lovgivningen om avancestoppet har indføjet et kapitel II om pris-

dæmpende aftaler. Jeg skal her som tidligere understrege, at den målsætning, der ligger bag denne tankegang om de prisdæmpende aftaler, har regeringen og mit parti hele tiden kunnet tilslutte sig. Det er en målsætning, der skulle betyde, at man uden at forringe forbrugernes situation kunne tillade sig for grupper af virksomheder at tage særlige hensyn i en aftaleudformning, der kunne tilgodese en nødvendig hensyntagen til konkurrencesituation og til beskæftigelsessituation. Vi kan altså fuldt ud tilslutte os målsætningen. Men jeg indrømmer blankt ligesom mit partis ordfører, at vi har haft nogen skepsis, idet vi var bange for at forventningerne til lettelser gennem en sådan aftale ville blive for store, langt større, end vi ville blive i stand til at opfylde, når vi skulle fastholde lovens sigte, og idet vi var bange for, at det administrative besvær ville være meget betydeligt.

Vedrørende forventningerne har vi nu i bemærkningerne fået placeret dette som en undtagelseslovgivning, og vedrørende administrationen har vi fået tilsagn fra de partier, der i øvrigt vil være med til at gennemføre denne lovgivning, om, at den nødvendige administrationsudvidelse må der skaffes bevillinger til. På denne baggrund har vi kunnet gå ind for dette afsnit og ønsker at arbejde med det i den fremtidige anvendelse af loven.

Det eneste, hr. Jens Peter Jensens skepsis knyttede sig til, var rentemarginalloven. Jeg er enig med ham i, at det er en nydannelse, hvis fremtidige virke vi er nødt til at følge meget nøje. Jeg er også enig i at understrege, at dette må være en midlertidig lov med en bestemmelse om en ret hurtig revision, fordi vi må benytte den mellemliggende tid til at gå i dybden med de problemer, der er knyttet til dette også for finansieringen af vort erhvervsliv meget betydelige problem.

Til hr. Brusvang, som har stillet forslag på sit partis vegne om en generel udvidelse af undtagelsesbestemmelsen i § 4 i avancestoploven, skal jeg sige, at vi har under udvalgsarbejdet beskæftiget os overordentlig meget med § 4. Det er lykkedes, synes jeg, i nogle helt konkrete tilfælde at udvide nogle undtagelser, der måtte forekomme helt rimelige og rigtige, og at markere dem i bemærkninger eller i lovtæksten. Jeg og mit